

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

722. An post factam spontaneam resignationem Spoliatus illo eodem beneficio sit restituendus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

ferit jus, dominium & possessionem, non tamen actionem spoli, quæ post cessionem spontaneam duret & vigeat; & de stylo Rotæ nunquam censetur cessa actio spoli, nisi expressè dicatur. Unde licet cesset ratio *cit. c. sollicitè*, militet tamen hæc, quòd non sit renunciatum actioni spoli.

2. Limitat tamen responsum Paris. à n. 72. ut non procedat primò, si resignans post spolum in favorem tertii cederet etiam actionem spoli. Secundò, si constaret resignasse ex aliqua causa, rum enim non esse restituendum ait n. 73. Tertio, si spoliatus fuisset subrogatus in locum Resignatarii, etiam quoad possessionem, ed quòd, cum iste subrogatus, qui eum spoliavit, non possit simpliciter dici tertius; cum sit subrogatus in locum Resignatarii, & sicut non poterat agere contra illum, ita nec contra subrogatum. Paris. n. 75. Quod si ille tertius, in cujus favorem facta resignatio, post spolum sit subrogatus etiam quoad possessionem, nihilominus adhuc resignantem posse agere de spolio, & non Resignatarium illum, tenet Paris. n. 78. contra Bellam. *decis. 351. sub rubric. de prob. ed quòd subrogatus etiam quoad possessionem non videatur subrogatus quoad actionem spoli, nisi expressè fiat mentio de spolio in subrogatione*, ut Sarn. *ad reg. de triennal. q. 11. n. 13.* attestans hunc fuisse stylium sui temporis apud Paris. n. 79. & quia actio competens spoliato est actio personalis, & ideo non transit in subrogatum, qui nec est læsus, nec spoliatus. Paris. n. 80. citans Rotam in *Pampilon. Prioratus, 11. Maji, 155.* Limitat tamen hoc ipsum Paris. n. 83. ita ut, si mortuo spoliato, Papa conferat, & gratiosè subroget, gratiosè subrogatus possit agere spolio.

Quæstio 722. An post factam spontaneam resignationem spoliatus illo eodem beneficio sit restituendus?

1. Respondeo negativè. Paris. *cir. q. 5. n. 141.* citans Innoc. in *c. super hoc. de renunc. n. 1.* Sarn. *de triennal. q. 24. col. 2.* Rebuff. in *pr. tit. de vi in resign. adhib. Roffiniac. de benef. c. 26. n. 20.* Menoch. *cir. remed. 1. n. 297 & 299.* Navar. in *c. accepta. in opposit. 7. n. 2. de restit. spol.* & Rotam in *Abulens. Canonic. 16. Jun. 1598.* Siquidem ad dandam restitutionem in beneficiis requiritur titulus, ut dictum supra; ille autem, qui spontè resignavit, nullum amplius habet titulum; cum amiserit, nedum titulum, sed etiam possessionem, ut Innoc. communiter receptus in *c. quod in dubiis. de renunc. adeoque non potest agere actione spoli, quæ non competit ei, qui spontè possessionem amisit, ut Abb. in c. cum in literis. de restit. spol. n. 26. & sic notorius defectus impedit restitutionem. Paris. à n. 122.*

2. Limitanda responsio primò: ita ut, si Resignans spoliatur, antequam sit admissa resignatio à Superiore, possit agere spolio; ed quòd, ut renunciatio suum consequatur effectum, debeat à Superiore acceptari, ita ut eà admissio non facta, non perdat beneficium, juxta dicta aliàs, Paris. n. 152. citans Nav. *ubi antè. n. 26.* Menoch. *ubi antè. n. 303.* & DD. communiter in *c. sollicitè.* contra Gl. Innoc. *Hoff. in c. admonuit. & in c. quòd in dubiis.* contrariò nixos fundamento; quòd nimirum per resignationem non acceptatam admittatur possessio & proprietates, eaque præjudicet resignanti, non Superiori.

P. Lauren. Fori Benef. Tom. III.

3. Limitanda secundò: ita ut, si post factam resignationem spoliatus sterilesset in possessione, & dein ejectus fuisset, posset agere de spolio ad recuperandam possessionem, non obstante exceptione resignationis. Paris. n. 156. citans Abb. in *c. sollicitè. n. 8.* Menoch. *ubi antè. n. 299.* Navar. *ubi antè. n. 9. & 12.* & plurimos alios, ed quòd incumbendo post resignationem possessioni, videatur recuperare naturalem. Paris. n. 157. citans Gl. in *c. causum. de præscrip. Calder. conf. 4. de renunc. in fine.* Idem tradit *Lott. l. 3. q. 14. n. 89. & 90.* ubi: cum ante publicationem resignationis non sit perfectè jus quæsitum Resignatario, Resignans legitime incumbit possessioni; & si spoliatur per tertium, (qualis reputatur omnis, qui diversus est à Resignatario, etiam si, quantum quoad hunc effectum, sit successor illius in beneficio; cum non habeat jus à prædecessore, sed à collatore. *Lott. loc. cit. n. 98.* subjungens n. 99. id intelligendum, nisi lis fuerit cum resignatario inchoata, ed quòd tunc respectu litis, & illius statûs iste successor non habeatur pro tertio, sed pro eodem, ut Gl. in *c. ult. ut litè pend. v. in isto statu*) competit ei actio spoli. Non requiritur etiam, ut possessio hæc fuerit per quatuor annos, vel etiam per annum, sed sufficere, quòd fuerit per menses aliquot, tradit Paris. n. 158. sic multoties à Rota *decisum referens.* Porro procedere hoc de plano in resignatione in favorem, non verò in ea, quæ fit simpliciter; ed quòd in hac hoc jus statim abdicetur, ait Paris. *nu. 157. juncto n. 159.*

4. Sublimitanda etiam hæc postrema limitatio, ita ut, si resignans post resignationem persistens in possessione spoliatur ab ipso Resignatario, non sit restituendus. *Lott. loc. cit. n. 91.* citans *Castad. decis. 4. de restit. spol. n. 6.* Paris. n. 160. citans *Menoch. ubi antè. n. 304.* *Bursatt. conf. 411. n. 6. vol. 4.* Rotam in *Albiganens. Canonic. de Januario 1579.* ed quòd tunc cesset hæc actio propter implicitum resignantis consensum ab initio. *Lott. cit. n. 91.* & spoliator dicere possit, possessionem esse suam, & impedire restitutionem. Paris. n. 161. Idem tradit *Lott. loc. cit. n. 92.* fore, si spoliaretur per ipsum Resignatarii successorem. Quod tamen limitat n. 92. hæc ratione: nisi tamen facta proponeretur resignatio sub aliqua conditione per Resignatarium implenda, eà enim non impletà pariter contra eum datur hæc actio; cum hoc casu cesset prætextu ratio præstiti à resignante consensûs, Unde jam non fit restitutio, quoties ex actis constat de dominio spoliatoris. Paris. *nu. 162.* citans *Natta. conf. 563. n. 30. l. 3.* *Cravet. conf. 259. &c.* vel quoties de illius dominio constat per sententiam. Paris. n. 163. citans *Card. Paris. conf. 1. n. 163. vol. 1.* Rotam *decis. 3. de restit. spol. in novis. n. 6.* puniendum nihilominus Resignatarium spoliatorem ob violentiam, cum propriâ auctoritate non possint occupari spiritualia, juxta *c. causam in fine. de præscrip.* ait Paris. n. 164. citans *Menoch. ubi antè. remed. 13. n. 74. & 75.* Bellam. &c. & spoliatus consequatur damna, & expensas factas ob spolum. Paris. n. 165. citans *Menoch. ubi antè. remed. 1. n. 305.* Innoc. in *c. super hoc. de renunciat. col. 2.* Berojum in *c. sollicitè. n. 24.* quin & contra eundem daretur ipsa actio spoli, si capta esset ab eo possessio licet motà super validitate resignationis. *Lott. loc. cit. n. 94.* citans Rotam *decis. 1. de renunc. in novis.*